„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 c

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 290. **Środa 21. Grudnia 1870.** **Rok wydania 60.**

Od Administracyi!

Zaproszenie do przedpłaty na „Gazetę Lwowską“

wraz z Dziennikiem urzędowym,

która od 1. stycznia 1871 będzie wychodzić lepszym drukiem i w przyjemniejszym formacie:

Przedpłata wynosi:

w miejscu:

rocznie	12 zł.
półrocznie	6 zł.
ćwierćrocznie	3 zł.
miesięcznie	1 zł.

z przesyłką pocztową:

rocznie	16 zł.
półrocznie	8 zł.
ćwierćrocznie	4 zł.
miesięcznie	1 zł. 35 c.

Prenumerować można: ulica Wałowa Nr. 370: ćwierćrocznie: od 1. stycznia — 1. kwietnia — 1. lipca i 1. października, każdego roku, miesięcznie: od 1. każdego miesiąca.

Przedpłatę (franco) najdogodniej przesyłać przekazem pocztowym, a ktoby sobie życzył otrzymać kwit, — raczy nadesłać 12 c. na stempel i list.

Część urzędowa.

Kołomyjski nadzór szkolny powiatowy, zebrawszy w drodze prywatnej na cele oświaty ludowej fundusz w kwocie 174 złr. 62 cent. zakupił dla trzech szkółek tamtejszego powiatu, a mianowicie w Korszowie, w Tłumaczyku i w Wierbiążu księgozbiorki, z których każdy obejmuje 41 dziełek popularnych, a przez Radę szkolną zaleconych.

Do każdego z tych księgozbiorków dodano jeszcze następujące przyrządy naukowe:

a) do rachunków liczydło w ramie czarno lakierowanej;

b) do geografii: globus ośmiocalowej średnicy, atlas Kozenna obejmujący 18 map, tudzież po 4 mapy większego rozmiaru w krajowym języku polskim, a to: Planigloby, Europę, cesarstwo austryackie i Galicyę;

c) do uszlachetnienia drzew owocowych, narzędzia ogrodnicze z Hitzingu pod Wiedniem sprowadzone;

d) do pszczelnictwa po jednym ulu z pszczołami, systemu Dzierżona;

Dla zabezpieczenia książek od przedwczesnego z użycia oprawiono je w twardą tekturę czarnem płótnem obciągniętą.

Dla przechowania księgozbiorków dodano każdej z tych trzech szkółek szafę czarno lakierowaną do pół oszkloną.

Postępowanie to kołomyjskiego powiatowego nadzoru szkolnego godne ze wszech miar naśladowania podaje się do publicznej wiadomości z winnem uznaniem dla członków rzeczonego nadzoru szkolnego.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, 5. grudnia 1870.

Część nieurzędowa.

Lwów, 21. grudnia.

Pod napisem: „Narodościowa polityka w Austryi“ zawiera „Prager Abendb.“ następujący uwagi godny artykuł:

Jeżeli kto dotąd wątpił jeszcze, by zapatrywanie się na austryackie stosunki wewnętrzną i zewnętrzną politykę naszego cesarstwa ze stanowiska jednostronnego, narodowościowego prowadziło do wielkich trudności i sprzeczności, przekonać się musiał o tem z dziejów ostatnich trzech miesięcy, które wykazały tyle sprzeczności w zapatrywaniach pojedyńczych stronnictw, iż powstaje ztąd prawdziwy chaos polityczny.

Gdy wybuchła wojna pomiędzy Francyą a Prusami, znaczna ilość polityków przedlitawskich stanowczo radziła, by Austrya skorzystała z dobrej sposobności, wzięła odwet za klęskę pod Sadową i otwarcie stanęła po stronie Francyi. Przeciw temu obozowi przyjaciół Francyi stanęło mianowicie w niemieckich krajach koronnych niemniej liczne stronnictwo, które w swych pismach i stowarzyszeniach objawiało sympatyę dla Prus a w rezolucyach swoich wyraźnie podnosiło, że charakter niemiecki Austryi wymaga otwartego przyłączenia się naszego państwa do Niemiec w wojnie z „odwiecznym wrogiem“ Niemiec. W obec tych dwóch stronnictw wytworzyło się trzecie, które skupiło w sobie wszystkie prawdziwe austryackie żywioły a które otwarcie przemawiało za neutralnością, dopóki na to pozwalają honor i interesa monarchii. Doświadczenie wykazało, że to stronnictwo prawdziwe austryackie i niezaślepione żadnemi uprzedzeniami narodowościowemi, obrało sobie dobry kierunek. Doświadczenie wykazało dalej, że zachowanie pokoju zawdzięczamy jedynie tej okoliczności, iż nasi mężowie stanu zastosowując się do intencyi tego stronnictwa nie wybrali ani polityki niemieckiej ani francuskiej lecz prawdziwie austryacką.

Podobne zjawisko widzieliśmy także przy wybuchu kwestyi czarnomorskiej. Znakomici politycy węgierscy i polscy żądali energicznego wystąpienia przeciw Rosyi, czescy deputowani zaś w swym znanym memoryale do kanclerza państwa wyrazili się z wyraźną przychylnością o żądaniach Rosyi, a niemieccy delegaci zachowali się spokojnie i przemawiali stanowczo za polityką pokojową. Z księgi czerwonej i z innych depesz ogłoszonych w tej sprawie pokazuje się, że nasz gabinet w tej kwestyi nie uległ ani wpływom węgierskim i polskim ani czeskim, lecz powodował się jedynie zasadą austryacką. Tej okoliczności może nie mało zawdzięczać należy, że kwestya czarnomorska utraciła swój groźny charakter i skierowaną została na tory pokojowego załatwienia.

Już ztąd wynika, że Austrya nie może kierować się polityką narodowościową. Ta konieczność jeszcze jaśniej okaże się, jeżeli zważymy, jak różnorodne i sprzeczne ze sobą są zapatrywania narodowościowych stronnictw o polityce, której w przyszłości trzymać się austryaccy mężowie stanu postanowili. Niemieckie dzienniki przemawiają za jak najściślejszym stosunkiem Austryi do zjednoczonych Niemiec, podczas gdy pisma czeskie i słoweńskie stanowczo na tę radę uderzają i żądają jak najprzyjaźniejszego stosunku Austryi do Rosyi. Węgrzy życzą sobie utrzymania i wzmocnienia Turcyi, podczas gdy czescy, kroaccy i słoweńscy politycy pragną jej upadku. Rumuni w Węgrzech i Siedmiogrodzie żądają przyjaźnego zbliżenia się do pokrewnych im szczepów w księstwach naddunajskich, podczas gdy Włosi w Gorycyi, Dalmacyi i południowym Tyrolu przemawiają za przymierzem z królem Wiktorem Emanuelem, przeciw któremu nasze katolickie stronnictwo natychmiast w pole wyruszyłoby, gdyby tylko tego dokazać mogło. Tak każda narodowość, każde stronnictwo polityczne wskazuje inny kierunek polityce zewnętrznej. Jakąż musiałaby być dyplomacya austryacka, gdyby tym wszystkim żądaniom zadość uczynić miała?

W wewnętrznej polityce spostrzegamy tak samo jak i w zewnętrznej prawdziwy chaos życzeń i żądań. Niemiecka ludność broni silnie konstytucyi i Rady państwa, o której znowu czescy politycy nic nie chcą wiedzieć. Słoweńcy żądają, by oddzielono od węgierskiej połowy monarchii Kroacyę i Slawonię, i ażeby te kraje połączono z Dalmacyą, Krainą, południową Styryą i wybrzeżem w jedno królestwo illyryjskie. Polacy żądają odrębnego stanowiska Galicyi, przeciw czemu znowu Rusini nie jeden zarzut podnoszą. Nawet Tyrolczycy odkryli nagle jakieś tyrolskie prawo państwowe i reklamują je całkiem sero. Gdzie tedy spojrzymy, widzimy prawdziwy Babel dążeń prawno-państwowych, narodowościowych, i politycznych, podczas gdy o Austryi i austryackich potrzebach dopiero w drugim rzędzie wszyscy myślą. A przecież szczęście licznych ludów austryackich wymaga w całem tego słowa znaczeniu, ażeby idea państwa mimo ponętnej formy, w jakiej dzisiaj występuje teorya narodowościowa, większy wpływ wywierała niżeli idea narodowościowa, ażeby każdy był przedewszystkiem Austryakiem a potem dopiero Niemcem, Słowianinem lub Węgrem. Rychło tedy musi wszędzie zapanować przekonanie, że Austrya jest państwem złożonem z narodowości ale nie narodowościowem i że trzymać się ma jedynie polityki austryackiej a nie jednostronnej polityki niemieckiej, słowiańskiej lub węgierskiej.

„Presse“ pisze: Układ zawarty w sprawie czarnomorskiej bezpośrednio pomiędzy Turcyą a Rosyą ma być w tych dniach podpisany w Konstantynopolu, jak nam donosi telegram. Jeżeli ta wiadomość sprawdzi się, to główne zadanie konferencyi londyńskiej, spełnionem zostanie jeszcze przed jej zebraniem a pełnomocnikom mocarstw nie pozostanie nic innego do zrobienia, jak przyjąć do wiadomości ten nowy układ i dołączyć go do traktatu paryskiego z r. 1856 na miejsce zerwanej konwencyi dodatkowej. Rozszerzane od kilku dni nie bez tendencyjnych pobudek wieści o odroczeniu konferencyi, coby równało się jej zaniechaniu, wytłumaczyć i wyświecić można temi układami w Konstantynopolu. Angielski gabinet, który przyjął na siebie zadanie rozesłania zaproszeń na konferencyę i oznaczenia dnia, w którym zebrać się ma konferencya, musi przed przystąpieniem do tego zadania dowiedzić się o rezultacie układów toczących się pomiędzy Alibaszą a generałem Ignatiewem.“

Wiedeń. Najjaś. Pan wyjechał d. 19. b. m. wraz z J. CW. najdostojniejszym następcą tronu do Meran. Z Najjaśniejszym Panem pojechali na kilka dni do Meran adjutant JCK. Mości hr. Bellegarde, dyrektor gabinetu radca państwa Braun i pułkownik Beck.

Berlin. Według doniesienia telegr. przesłanego 16. b. m. przez króla bawarskiego do Wersalu, wszyscy panujący niemieccy i miasta wolne przystąpiły do inicyatywy powziętej przez króla bawarskiego w sprawie ogłoszenia cesarstwa.

— Badeńska izba deputowanych uchwaliła projekt ustawy względem przyznania na koszta wojny kredytu 4,575.000 złr.

— Na żądanie prokuratora, deputowani parlamentu niemieckiego Bebel i Liebknecht zostali aresztowani pod zarzutem zdrady głównej, a przynajmniej czynności przygotowujących zdradę główną. Oprócz Bebela i Liebknechta, aresztowany został także Hepner, obwiniony o zdradę główną.

Paryż. Z teatru wojny podają ostatnie depesze francuskie, następujące wiadomości: Rząd zmienił rozporządzenie względem ogłoszenia blokady w ten sposób, że Rouen, Fécamp i Dieppe ogłoszone są w stanie blokady, a port Havre jak na teraz wyjęty z pod tego ogłoszenia. Rząd nakazał śledztwo dla zbadania różnych okoliczności towarzyszących poddaniu się Strasburga i Metzu. Komisya ta ma się bezzwłocznie zebrać w Bordeaux. Raport prefekta z Tours z d. 14. b. m. nagania pospiech, z jakim jenerał Sol opuścił to miasto, tudzież donosi o niepokojących wieściach rozpuszczonych przez tego je-

nerała przy jego odjeździe o bezzwłocznem wkroczeniu wojska niemieckiego. Prefekt donosi dalej, że jenerał Chancy posuwał się 13. na Vendôme nie napotkawszy nigdzie nieprzyjaciela. (Francuzi opuścili Vendôme 16.) Jenerał Barry opuścił Blois 12., lecz Prusacy jeszcze nie zajęli d. 13. tego miasta. Depesza jenerała Chancy mówi, że siły nieprzyjacielskie po obu brzegach Loary są mniej groźne niż twierdzono. Prefekt otrzymał 14. rano depeszę donoszącą, że nieprzyjaciel zdaje się posuwać na Loches, aby dojść do Tours wyżynami. Korpus nieprzyjacielski w sile 5000 ludzi obozował 13. w nocy pod Montrichard.

Dnia 16. b. m. armia jenerała Chancy nie była zaczepioną. Wiadomości od armii Bourbakiego stwierdzają, że położenie jej pod względem materyalnym i moralnym jest wyśmienite. Pomimo okupacyi pruskiej w Alzacyi, Alzaczycy przybywają, aby jako ochotnicy brać udział w obronie narodowej. Około 4000 ludzi, którzy się przebili przez linie pruskie, dostali się tu różnemi drogami; podobnież mieszkańcy Lotaryngii zaczynają przybywać.

— „Daily News" donoszą z Wersalu: Francuzi są nader czynni i trzymają w ręku swem ważne stanowisko. Linię obronną od wschodu posunęli naprzód, obstawili działami półwysep La Varenne i wznoszą baterye w Ayron.

— „Times" dowiadują się z Wersalu z 16go telegrafem: Warownie paryskie zachowują się cicho. Ze strony niemieckiej prowadzą dalej przygotowania w celu wystawienia bateryi. Oddział francuski ukazał się pod Chateaudun, lecz został odparty.

— Dziennik francuski „France du Nord" pisze: „Nierawdą jest, że na miasto Rouen nałożono 15milionową kontrybucyę wojenną. Nie brano pieniędzy ale miasto musiało dać Prusakom 20.000 par butów, 80.000 kołder i żywność. Wyżsi oficerowie pruscy mieszkają w hotelu francuskim i angielskim na koszt miasta. Mer miasta wydał obwieszczenie, że komunikacye są otwarte i wezwał włościan, ażeby bydło jak zwykle pędzili do miasta. Prusacy zabrali wszystkie konie. Mówią, że zimę spędzą w Rouen. Garnizon pruski wynosi 8000 ludzi. Obecnie jest tam więcej niż 20.000 Prusaków. Przez Rouen przeszło 50.000 Prusaków.

Florencya. „Czas" podaje następujący okólnik kardynała sekretarza stanu Antonelli do nuncyuszów apostolskich, wysłany 25. listopada b. r.:

Ekscelencyo....

Dalszym dowodem lojalności, z jaką rząd florentyński dotrzymuje obietnic i przyrzeczeń, które dał światu katolickiemu, gdy Ojcu Świętemu resztę jego krajów zabierał, jako i dalszem świadectwem, w jaki sposób udzieloną zostaje wolność Papieżowi do wykonania jego duchownej władzy, jest zabór tych dzienników, które naprzód we Florencyi, w Turynie i w Rzymie encyklikę Ojca Św. przedrukowały. Najsilniejszego dowodu, że Głowa Kościoła żadnej obcej sile poddaną być nie powinna i że stan stworzony przez rząd uzurpatorski jest nie do zniesienia, chcąc aby głos Nauczyciela ludów mógł być słyszanym, dostarczyła samowola, którą bliżej nacechować wypada. Obawy przy ogłoszeniu tego papieskiego dekretu, środki ostrożności, aby ujść czujności władz włoskich, dopóki pismo to nie dojdzie rąk biskupów, znajdują zupełne usprawiedliwienie w postępowaniu rządu. Można się z tego przekonać, jaki los czekałby Ojca Świętego, gdyby się znalazł w konieczności wymierzenia nagany na postępki, co do których znalazłby się w sprzeczności z zapatrywaniem się rządu świeckiego; a p. Visconti-Venosta, który się tak bardzo przechwalał daniem pozwolenia na ogłoszenie breve o odroczeniu soboru, które wtedy było wskazane przez polityczne położenie Rzymu i dziś jeszcze przedstawia je jako pełne mądrości rozporządzenie — będzie musiał milczenie na przyszłość zachować, aby mu katolicy nie zarzucili, że pozwolenie wówczas udzielonem zostało, gdyż rządowi jego, który zebranie biskupów i dobro ztąd na kościół spływające niechętnie widział, bardzo było przyjemnem breve.

Wczoraj przypadała rocznica dnia, w którym wyrok śmierci na osławionych Montim i Tognettim wykonany został, tych morderców, co za cenę 20 skudów wysadzili w powietrze koszary Sorristorskie i dwadzieścia siedm ofiar swej brodni w nich zagrzebali. Było to szczególnem Opatrzności zrządzeniem, że byli tam batalion żuawów, który właśnie co na służbę był wyruszył, nie został podobnież w gruzach pogrzebany. Tę zbrodnię godną dzikiej hordy, którą przez sam wzgląd na cywilizacyę, w najgłębszej niepamięci zagrzebać należało, postanowiono przeciwnie publicznemi uczcić manifestacyami. W tym celu ułożono na „zgromadzeniu ludowem" proklamacyę i rozlepiono ją po ulicach, a w niej zaproszono ludność, aby się licznie zebrała dla wykopania obu trupów i uroczystego ich przeniesienia z smętarza Św. Jana Chrzciciela na smętarz Św. Wawrzeńca al Campo Varano, oraz zapowiedziano publiczną składkę na honorowy dla nich pomnik. Hanibnemu temu objawowi przeszkodziło tylko silne wystąpienie Bractwa Św. Jana i innych szanownych obywateli, które spowodowało wdanie się siły zbrojnej. Wzmianka o tym wypadku wystarcza, aby okazać, do jakiego stopnia uobyczajenia sprowadzić ludzie zamierzono. Tych co utrzymują, że osobista wolność Papieża nie jest w niczem ograniczoną, można śmiało zapytać, czy najwyższy Nauczyciel zasad sprawiedliwości, czy monarcha rzymski może stanąć spokojnie w pośród ludzi, którzy jego najwścieklejszym nieprzyjaciołom cześć oddają i uroczystości gotują, aby ich do niebios wywyższać. Rewolucya francuska z przeszłego wieku, jej okropności i wysokoki, znajdują odbicie w tem, na co biedne to miasto od czasu wkroczenia wojsk włoskich jest narożone.

Proszę przyjąć itd.

Madryt. Książę Carlos Bourbon wydał w Tours dnia 8. bm. odezwę do Hiszpanów, w której gwałtownie protestuje przeciw wyborowi księcia d'Aosta na króla hiszpańskiego. „Król sardyński — pisze książę Carlos — Wiktor Emanuel zanim został królem włoskim uważał zawsze mego wuja zmarłego hr. Montemolin za legalnego króla Hiszpanii. Książę Amadeusz zaś przyjmuje koronę, która mnie się prawnie należy. Niewierny tradycyom domu sabaudzkiego, książę Amadeusz nie odważa się nawet żądać dla siebie przestrzegania formalności nowego królestwa włoskiego. Sto dwadzieścia jeden indywiduów, które przybrały nazwisko konstytuanty i nawet tysiącznej części Hiszpanii nie zaprezentują, ofiarowało mu mniej więcej dobrowolnie koronę, którą książę przyjął. Protestuję przeciw temu aktowi w mojem imieniu i w imieniu mojej rodziny tudzież w imieniu wszystkich mocarstw legalnych przeciw naruszeniu ustawy zasadniczej uchwalonej pomiędzy kortezami i Filipem V., według której korona należy do jego prawnych następców." W końcu zaklina Don Carlos naród hiszpański, z którym łączą go krew, idey i uczucia, z którym wspólnie znosił cierpienia, ażeby położył w nim zaufanie tak jak on położył swe zaufanie w narodzie hiszpańskim.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu listopadzie:

	Miejsce targu.									
	Przeworsk		Leżajsk		Łańcut		Sieniawa		Jarosław	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	5	36	4	40	5	26	4	50	5	20
„ żyta	3	30	2	70	3	13	2	50	3	.
„ jęczmienia	2	37	2	22	2	50	2	.	2	40
„ owsa	2	12	1	70	1	77	1	50	1	74
„ grochu	3	12	3	50	3	42	3		3	50
„ hreczki	2	34	2	40	.	.	2	30	2	58
„ kukurudzy	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków	.	91	.	80	1	35	.	90	1	.
Cetnar siana	1	10	1	.	1	50	1	.	1	10
Sąg drzewa twardego	9	50	8	20	9	25	6	25	9	30
„ „ miękkiego	7	50	6	20	6	25	5	25	7	50
Funt mięsa wołowego	.	15	.	14	.	15	.	12		19
Miara wina	.	50	.	.	.	.	.	.	.	.
„ piwa		28	.	16	.		.	.	.	16
Wyrobnik z wiktem		.	.	.	.	20	.	.	.	25
„ bez wiktu	.	.	.	.	.	40	.	50	.	50

R. Lwów, 20. grudnia. (Sprawozdanie tygodniowe Gazety Lwowskiej.) W ostatnim tygodniu mieliśmy niezwykłe zjawisko. Po kilku dniowym mrozie nastąpiła znowu odwilż, śnieg zniknął a deszcz padał przez dwa dni. Na Szląsku deszcze były nadzwyczaj obfite jakby wśród lata. Od 17. b. m. znowu wzmogło się zimno i mamy znowu dość silny mróz. Drogi krajowe polepszyły się w skutek tego a ceny frachtu wróciły do normalnej wysokości.

W ruchu towarowym najpierw zanotować należy, że z dniem 22. b. m. otwarty zostanie obrót towarowy pomiędzy Złoczowem i Tarnopolem. Przestrzeń ta wynosi 8¾ mil i przedzieloną jest dwiema stacyami w Zborowie i Jeziernej. Transport towarów w skutek otwarcia tej kolei zostanie ogromnie ułatwiony. Transporta bowiem w tych stronach były przed otwarciem kolei bardzo kosztowne. Z korespondencyi handlowej dowiadujemy się, że w Tarnopolu znajduje się na składzie 14.000 korcy zboża. Znaczne zapasy w tych dniach znowu nadejdą. — Handel cukrem ożywia się znowu znacznie a w ostatnim tygodniu nadeszło do Lwowa 4000 cetnarów tego artykułu. Popyt na cukier zwiększył się a mianowicie na cukier rafinowany, za który płaci się 35 zlr. od cetnara. — Handel naftą nie może rozwinąć się należycie dla trudności komunikacyjnych na zagranicznych kolejach żelaznych. Natomiast popyt na ten artykuł w Galicyi jest tak znaczny, że nie zawsze mogłyby zostać uwzględnione zamówienia za granicę. Za naftę 45° płacono w Drohobyczy 14 zlr.—14 zlr. 30 c. Nafta 48° była droższą o 40—50 ct. Na pośledniejsze gatunki nafty w tym roku popyt jest mniejszy. — Len i konopie zakupowali kupcy z Morawy, Czech i Prus. W ostatnim tygodniu kupiono 5000 cetnarów. Pierwsza mechaniczna przędzalnia lnu pp. Wolf i Noeggerath w Weisskirchen na Morawie wysłała swoich ajentów do Galicyi. Obecni ajenci ci nie znalezli dostatecznych zapasów towaru. Wywóz jaj zmniejszył się w ostatnich 8 dniach, gdyż przy zbliżających się świętach Bożego narodzenia w Galicyi powiększyła się konsumcya tego artykułu. Mniejszym był także w ostatnim tygodniu wywóz masła dla tej samej przyczyny.

Ruch w handlu zbożowym był w ostatnich 8 dniach nadzwyczaj ożywiony. Tylko pomnażające się ciągle trudności komunikacyjne na kolejach zagranicznych nie pozwalają rozwinąć się należycie handlowi. Spekulacya z tego powodu jest niepewną a kupcy nie mogąc liczyć na rychły transport towarów obawiają się wkładać kapitał swój w zboże. W północnych Niemczech cena zboża była chwiejną. Natomiast trzymało się zboże w cenie w południowych Niemczech. W zachodniej Galicyi ruch w handlu zbożowym był największy. Mianowicie wielkim był ruch na targach w Tarnowie, Jarosławiu, Tarnopolu, Husiatynie i Brodach. Także i do Czerniowiec przywieziono znaczne zapasy zboża. Spodziewają się, że w początku przyszłego roku ruch w handlu zbożowym jeszcze więcej się wzmocni, jeżeli tylko drogi nie popsują się dotąd. Największe zamówienia na zboże przychodzą z Westfalii, prowincyi nadreńskich tudzież z Berlina, Wrocławia i Szczecina.

Na targach zamiejscowych ceny były następujące: Tarnów: pszenica 190 ℔ 10 zlr. 50 c., żyto 180 ℔ 6 zlr. 40 c., jęczmień 155 ℔ 5 zlr. 30 c., owies 110 ℔ 3 zlr. 50 c. Dowóz był dostateczny, wywóz do Prus wielki, popyt znaczny. Rzeszów: pszenica 190 ℔ 10 zlr. 25 c., żyto 180 ℔ 6 zlr. 30 c., jęczmień 155 ℔ 5 zlr. 20 c., owies 112 ℔ 3 zlr. 50 c., groch 204 ℔ 7 zlr., wyka 240 ℔ 5 zlr. 50 c., koniczyna 204 ℔ 50 zlr., rzepak 170 ℔ 16 zlr. Zboże kupowano dla Prus i na konsumcyę. Ruch był ożywiony. Przemyśl: pszenica 190 ℔ 9 zlr. 40 c., żyto 160 ℔ 5 zlr. 80 c., jęczmień 158 ℔ 5 zlr., owies 110 ℔ 3 zlr. Dowóz był znaczny. Zboże zakupowali pruscy ajenci. Popyt był wielki mianowicie na żyto i pszenicę. Jarosław: pszenica 190 ℔ 10 zlr., żyto 180 ℔ 5 zlr. 90 c., jęczmień 158 ℔ 4 zlr. 30 c., owies 112 ℔ 3 zlr. 20 c. Ceny spadły.

Bydła rzeźnego i opasowego przywieziono w ostatnim tygodniu koleją Lwowsko-zerniowiecką 450 sztuk, które odwieziono zaraz dalej do Oświęcimia. Z tutejszego targu odstawiono na kolej 140 wołów.

Lwów, 20. grudnia. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ℔ 8 zlr. 60 c. do 9 zlr. 50 c., żyto 160 ℔ 5 zlr. 50 c. do 5 zlr. 60 c., jęczmień 140 ℔ 4 zlr. 40 c. do 5 zlr. — c., hreczki 140 ℔ 4 zlr. 50 c. do 4 zlr. 60 c., owies 100 ℔ 3 zlr. 25 c. do 3 zlr. 35 c., kukurudza 170 ℔ 7 zlr. — c. do 7 zlr. 25 c., groch 180 ℔ 7 zlr. 80 c. do 8 zlr. — c.; soczewica 180 ℔ 7 zlr. 50 c. do 7 zlr. 75 c., fasola 180 ℔ 8 zlr. — c. do 9 zlr. 50 c., jagły 180 ℔ 9 zlr. — c. do 12 zlr. 50 c., koniczyna 180 ℔ 50 zlr. — c. do 52 zlr., rzepak zim. 150 ℔ 15 zlr. 50 c. do 15 zlr. 75 c., rzepak letny 150 ℔ 13 zlr. 25 c. do 13 zlr. 50 c., lnianka 150 ℔ 11 zlr. 25 c. do 11 zlr. 50 c., siemię ko-

nopne 120 ℔ 5 zł r. 50 c. do 5 zł r. 60 c., siemię lniane 150 ℔ 9 zł r. — c. do 9 zł r. 50 c., anyż rosyjski cet. 100 ℔ 17 zł r. — c. do 17 zł r. 50 c., anyż płaski 100 ℔ 13 zł r. 50 c. do 14 zł r. 50 c., kminek 100 ℔ 17 zł r. 50 c. do 19 zł r. — c., len 100 ℔ 14 zł r. — c. do 22 zł r., konopie 100 ℔ 13 zł r. — c. do 18 zł r. — c., chmiel 100 ℔ 20 zł r. — c. do 22 zł r. — c., miód z woskiem 100 ℔ 23 zł r. 50 c. do 24 zł r. — c., miód patoka 100 ℔ 24 zł r. 50 c. do 25 zł r. — c., wosk żółty lwowski 100 ℔ 115 zł r. — c. do 120 zł r., wosk żółty wiejski 100 ℔ 106 zł r. — c. do 108 zł r. — c., potaż słomiany 100 ℔ 12 zł r. — c. do 12 zł r. 50 c., potaż drzewny 100 ℔ 14 zł r. — c. do 16 zł r. 50 c., olej rzepakowy surowy 100 ℔ 30 zł r. — c. do 32 zł r. — c., olej rzepakowy rafin. 100 ℔ 35 zł r. — c. do 36 zł r., olej lniany surowy 100 ℔ 25 zł r. — c. do 27 zł r. — c., olej konopny surowy 100 ℔ 26 zł r. 28 c. do 25 zł r. — c., olej konopny rafin. 100 ℔ 30 zł r. — c. do 33 zł r. — c., olej słonecznikowy 100 ℔ 36 zł r. — c. do 40 zł r. — c., łój 100 ℔ 31 zł r. — c. do 31 zł r. 50 c., spirytus wiadro 17 zł r. 25 c. do 17 zł r. 50 c.

Kronika.

(Nieszczęsne wypadki.) W Horodence znaleziono 8. b. m. w jednym ogrodzie żebraczkę zmarłą w skutek apopleksyi i skostniałą na mrozie. — W Przemyślu zachorowało d. 6. b. m. kilkoro dzieci zjadłszy pierniki z makiem, w którym przy chemicznej analizie znaleziono pewną dozę arszeniku. Wszystkie dzieci wyzdrowiały po krótkiej słabości.

(Pożary.) Dnia 11. listopada zgorzały koło Tarnowa dwie zagrody włościańskie. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda wynosi 2100 zł r. D. 21. z. m. zgorzały w Kamienicy dolnej w pow. Pilznieńskim stodoła i dom. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda wynosi 550 zł r. D. 23. z. m. zgorzały w Nowosiółkach w pow. Jaworowskim dwie zagrody włościańskie. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda wynosi 200 zł r. D. 24. z. m. zgorzał w Parkoszu w pow. Pilznieńskim dach jednego domu. Przyczyna pożaru nie wiadoma. Szkoda wynosi 100 zł r. D. 26. z. m. zgorzała w Jodłowej w pow. Pilznieńskim zagroda włościańska. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda wynosi 250 zł r. D. 26. z. m. zgorzała w Dębowej w pow. Pilznieńskim stodoła ze zbożem. Przyczyna pożaru niewiadoma. D. 28. z. m. zgorzała w Jodłowej w pow. Piznieńskim stodoła ze zbożem. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda wynosi 700 zł r. D. 29. z. m. zgorzała w Humienowie w pow. Kałuskim zagroda włościańska. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (w części zabezpieczona) wynosi 500 zł r. D. 4. grudnia zgorzała w Babcu w pow. Kamioneckim zagroda włościańska. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (zabezpieczona) wynosi 679 zł r.

Ostatnia poczta.

(Telegramy dzienników porannych.)

Berlin, 20. grudnia (urzędowe). Z Wersalu donoszą 19. b. m.: Wczoraj uderzył jenerał Werder pod Nuits i Tesmes na Francuzów. Wieczorem wzięto Nuits i ścigano nieprzyjaciela. Książe Wilhelm badeński i jenerał Glummer lekko ranni. Dziesiąty korpus d. 18. b. m. kontynuował ściganie nieprzyjaciela.

Inne oddziały walczyły dnia 17. b. m. pod L'Epoislay i La Fontenell przeciw 10.000 Francuzów, których ścigają ku Le Mans. Kolumny lewego skrzydła maszerowały 19. b. m. ku Chateau Renault.

Berlin, 20. grudnia. „Nord. Allg. Ztg.“ oświadcza, że rząd pruski gotów przystać na rozstrzygnięcie przed sądem polubownym zażaleń swoich co do naruszenia neutralności przez Luxemburg, jako też pretensyi swoich do rządu luxemburgskiego. Nie naruszałoby to politycznego stanowiska Wielkiego księstwa luxemburgskiego.

Bordeaux, 20. grudnia. 24.000. Prusaków z 11 bateryami uderzyło i obsadziło 18. b. m. Nuits, po upartej walce. Prusacy ponieśli wielkie straty. Straty nasze chociaż znaczne, są zawsze mniejsze.

Haga, 20. grudnia. Odpowiedź rządu luxemburgskiego wysłana do Berlina, zbija punkt za punktem zarzuty co do naruszenia neutralności przez Luksemburg.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 20. grudnia.

Hotel George: PP. Hr. Koziebrodzki J. B., c. k. generał, z Wiednia. — Hr. Bielski S., z Lipnik. — Hr. Cigala A., z Wiednia.

Hotel europejski: Hr. Lanckoroński T., z Tartakowa. — Harsdorf O., z ros. Podola. — Kopystyński J., z Zadurowa.

Hotel Langa: Abrahamowicz J., z Trójcy.

Hotel angielski: Hr. Borkowski S., z Uhrynowa. — Prus-Jabłonowski J., z Pacykowa. — Gniewosz W., z Kont. — Hubicki K., z Ożydowa. — Mrozowicki J., ze Stanisławowa. — Słonecki Z., z Iro[illegible]ca. — Dr. Frühling A., adw., z Tarnopola. Krauss Ig., not., ze Sokala. — Niementowski A., z Żółkwi.

Hotel Kuhna: Kniaziołucki W., not., z Rohatyna.

Hotel podolski: Turkiewicz A., z Rosyi.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 20. grudnia.

PP.: Hr. Mniszek A., do Przemyśla. — Krajewski L., c. k. star., do Żółkwi. — Dr. Rudrof S., adw., do Sniatyna. — Hofmann K., c. k. porucz., do Tarnopola. — Bal A., do Błozwy. — Bogdanowicz Z., do Polski. — Cieński B., do Tomaszowic. — Gurski S., do Załozic. — Jaruntowski J., do Rohatyna. — Lityński M., do Holihrad. — Trzecieski A., do Miejsca. — Tureński A., do Węgier. — Winnicki L., do Wierzbicy. — Wiśniewski T., do Krystynopola.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 20. grudnia 1870.

Pora	Barometr w mierze par sprow do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
god. zran.	322 .2	— 7.1	81	PnZ. sł.	10
2 god. po poł.	322 25	— 7.8	47	Pn. „	5
9 god. wiecz.	322 45	— 9 6	73	„ b. sł.	6

TEATR.

Dziś (przed. amatorskie na dochód towarzystwa bratniej pomocy akademii technicznej): **„Pośredniczka“**, komedya w 2 odsłonach J. Korzeniowskiego i **„Pafnucy i Narcyz“**, komedya w 1 akcie z francuskiego.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 20. grudnia.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	238	50	239	75
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	190	25	191	50
„ banku hip. galic. po 200 zł. z wpł. 50%	—	—	—	—	111	—	113	—
„ pap. czerl. po 200 zł r. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	72	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	77	50	78	15
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	70	—	70	50
Banku hip. gal.	—	—	—	—	85	50	86	—
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	85	—	86	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	72	25	72	85
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	100	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	80	5	87
„ cesarski	—	—	—	—	5	85	5	90
Napoleondor	—	—	—	—	9	92	10	—
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	4	10	18
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	57½	1	59
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	82½	1	83½
Srebro	—	—	—	—	123	—	124	50

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 18. grudnia 1870.

1. Dług publiczny.

(Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	65.50	65.70
do kwietnia do października po 5%	65.35	65.45
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 25 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	239 —	240.—
„ „ „ „ 1839 piata część losów	238.—	239.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	87.75	88 25
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	92 10	92.30
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	103 50	104.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	113.25	113 50
Renty Como po 42 lir. austr.	24.50	25 50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	94.—	95.—
Bukowiny	70.75	71.50
Galicyi	72 25	72.75
Niższej Austryi	95.—	96.—
Siedmiogrodu	75 10	75.50
Węgier	77 —	78.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	194 .0	195 —
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	247 60	247.90
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	888.—	892.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	114.—
Banku narodowego	729.—	731.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	551.—	553.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	215.	215.25
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2030	2035
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	240 25	240.75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	190 50	191 50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	378 50	379.50
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	180.—	180.25
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.25	106 75
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	70 50	71.—
Gal. banku hyp. po 6%	—.—	86 25
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	85.	86.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	90 80	91.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	88 50	89.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.25	90.75
„ „ „ „ „ w. a.	86.—	87.—

(za 100 zł.)

Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	101.50	102.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	98.50	99.—

5. Losy.

(za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	161.75	162.25
Clarego po 40 zł. m. k.	31.—	33.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	94.—	96 —
Keglevicha po 20 zł. m. k.	14.—	16 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26.—	30 —
Palfiego po 40 zł. m. k.	26.—	27 —
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.—	15.—
Salma po 40 zł. m. k.	37 —	39 —
St. Genois „ 40 „ „	27.—	28 —
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	22.—	24.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	115.—	125.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	57.50	58 50
Waldsteina po 20 zł. m. k.	18.—	20.—
Windischgrätza „ 20 „ „	20.—	21.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	104 15	104.25
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103 55	103 65
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103 70	103.80
Hamburg za 100 M. B.	91 30	91 40
Londyn za 10 ft. szt.	124 15	124 30
Paryż za 100 fr.	—.—	—.—

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5 90	5 92
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.95½	9.96
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	123 50	122 75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 20. grudnia.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	56	15
„ „ w srebrze	65	45
Losy z 1860. roku	[illegible]1	90
Akcye banku wiedeńskiego	727	—
„ „ kredytowego	246	75
Londyn 10 funtów szterlingów	124	55
Srebro	122	90
Napoleondor	9	98
Dukat	5	92

DZIENNIK URZĘDOWY.

6

(2987) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 3005. Ces. król. sąd powiatowy w Tuchowie odnośnie do tutejszego sądowego obwieszczenia z dnia 27. czerwca 1870 L. 1795 podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż na ponowne podanie egzekucyę prowadzącego Chaim Brawę z dnia 26go października 1870 L. 3005 stosownie do rekwizycyi c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 9. czerwca 1870 L. 8237 w celu zaspokojenia przyznanej Chaimowi Brawowi sumy 300 zł r., dalej kosztów spornych i egzekucyjnych w kwocie 10 zł r. 94 kr., 4 zł r. 87 kr., 4 zł r. 58 kr., 9 zł r. 40 kr., 3 zł r. 17 kr., 2 zł r. 50 kr. i 13 zł r. w. a., kosztów insercyjnych 5 zł r. 88 kr. i kosztów 7 zł r. 17 kr. w moc wyroku z dnia 20. sierpnia 1870 L. 2366, dalej obecnie powyższych kosztów egzekucyjnych 2 zł r. 2 kr. zostanie pod warunkami obwieszczeniem z dnia 27go czerwca 1870 L. 1795 objętemi ponowna licytacyjna sprzedaż realności pod L. k. 32 w Brzezowy położonej, z ⅓ części roli składającej się w trzech terminach, a to: dnia 17. stycznia 1871, dnia 31. stycznia 1871 i dnia 14. lutego 1871, każdą razą o godzinie 10tej rano na miejscu w Tuchowie przedsięwziętą, z tym dodatkiem, iż przy trzecim terminie realność ta na sumę 550 zł r. w. a. oszacowaną taż niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiek cenę sprzedaną będzie. Warunki licytacyjne mogą być w tutejszo-sądowej registraturze, lub przy terminie licytacyjnym obejrzane, arkusz gruntowy i wykaz co do podatków zaś mogą być w c. k. kasie poborowej w Tuchowie przejrzane.

Tuchów, dnia 5. listopada 1870.

(3005) **Ogłoszenie konkursu.** (3)

L. 3569. Celem obsadzenia posady zastępcy nadprokuratora przy c. k. nadprokuratoryi państwa w Krakowie z rangą VIII. klasy dyet, z roczną płacą etatową 1200 zł. w. a. i prawem postąpienia na wyższą płacę 1300 zł. w. a.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść podania swoje przepisanemi dokumentami zaopatrzone w drodze przepisanej do Nadprokuratoryi państwa w Krakowie w terminie dni 14tu upływających od trzeciego umieszczenia niniejszego ogłoszenia w urzędowej Gazecie lwowskiej.

Z c. k. Nadprokuratoryi państwa.

Kraków, dnia 15. grudnia 1870.

(3053) **Obwieszczenie.** (1)

L. 18287. Z dniem 20. grudnia 1870 wejdzie w życie w Mszanie c. k. urząd pocztowy dla służby listowej i wartościowej i będzie połączony z dworcem kolei w Mszanach pocztą pieszą cztery razy codzień w następującym porządku:

Odchodzi.

Z urzędu pocztowego do dworca kolei w Mszanach:
o godz. 3. m. 30. rano.
" " 6. " 50. "
" " 8. " — w wieczór.
" " 10. " — w nocy.

Z dworca kolei do urzędu pocztowego w Mszanach.
o godzinie 10. m. 30. w nocy.
" " 8. " 30. w wieczór.
" " 7. " 15. rano.
" " 4. " — "

Przychodzi.

Do dworca kolei.
o godz. 3. m. 40. rano.
" " 7. " — "
" " 8. " 10. w wieczór.
" " 10. " 10. w nocy.

Do urzędu pocztowego.
o godz. 10. m. 44. w nocy.
" " 8. " 40. w wieczór.
" " 7. " 25. rano.
" " 4. " 10. "

Łączy się z ekspedycyą I, z pociągiem rannym Lwów-Kraków.

Łączy się ekpedycyą II. z pociągiem wieczornym Kraków-Lwów.

Łączy się ekspedycyą III. z pociągiem wieczornym Lwów-Kraków.

Łączy się ekspedycyą IV. z pociągiem rannym Kraków-Lwów.

Obręb doręczeń.

Temczasowie Mszany.

Z c. k. galic. Dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 7. grudnia 1870.

Kundmachung.

Nr. 18287. Mit 20. December l. J. wird im Orte Mszana bei Lemberg ein Postamt für den Brief- und Fahrpostdienst ins Leben und mit dem gleichnamigen Bahnhofe durch 4 Mal tägliche Fußbotenposten in Verbindung mit nachstehender Cursordnung treten.

Abgang.

Von Mszana nach Mszana Bahnhof.
I. Exped. 3 Uhr 30 Min. Früh.
II. " 6 " 50 " "
III. " 8 " — " Abends.
IV. " 10 " — " Nachts.

Von Mszana Bahnhof nach Mszana.
IV. Exped. 10 Uhr 34 Min. Nachts.
III. " 8 " 30 " Abends.
II. " 7 " 15 " Früh.
I. " 4 " — " "

Ankunft.

Von Mszana nach Mszana Bahnhof.
I. Exped. 3 Uhr 40 Min. Früh.
II. " 7 " — " "
III. " 8 " 10 " Abends.
IV. " 10 " 10 " Nachts.

Von Mszana Bahnhof nach Mszana.
IV. " 10 " 44 " "
III. " 8 " 40 " Abends.
II. " 7 " 25 " Früh.
I. " 4 " 10 " "

I. Exped. Anschluß an den Frühzug Lemberg-Krakau.
II. " " " " Abendzug Krakau-Lemberg.
III. " " " " " Lemberg-Krakau.
IV. " " " Frühzug Krakau-Lemberg.

Bestellungsbezirk des k. k. Postamtes Mszana.

Vorläufig Mszana.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 7. December 1870.

(3051) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 55739. Według oznajmienia c. k. centralnej Dyrekcyi fabryk tytoniowych i urzędów wykupna tytoniu z dnia 14go m. b. pod L. 13419 będą począwszy od tegorocznych świąt Bożego narodzenia dwa nowe gatunki całkiem przednich cygarów wystawione do powszechnej sprzedaży, mianowicie:

1. Gatunek „Cylindrados" zwany w pudełeczkach 100 sztuk zawierających, 4 cale długich, 23 łutów ważących, po 7 złr. za 100 sztuk niezwiązanych, a po 7 złr. 50 kr. za 100 sztuk we wiązeczkach.

2. Gatunek „Wegueros" zwany, w pudełeczkach 50 sztuk zawierających, 5 cali długich, 28 łutów ważących, po 4 złr. 50 kr. za 50 sztuk niewiązanych, a po 9 złr. 50 kr. za 100 sztuk we wiązankach.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Od c. k. krajowej Dyrekcyi skarbowej.

Lwów, dnia 18. grudnia 1870.

Kundmachung.

Nro. 55739. Laut Eröffnung der k. k. Central-Direction der Tabak-Fabriken und Einlösämter vom 14. December Zl. 13419 werden gegen die diesjährigen Weihnachtsfeiertagen zwei neue Sorten feiner Zigarren-Spezialitäten in Verschleiß gesetzt werden, und zwar:

1. Die Sorte „Cilindrados" in Kistchen à 100 Stück 4" lang, 23 Loth schwer zu dem Preise von 7 fl. pr. 100 Stück ungebündelt, und von 7 fl. 50 kr. à 100 Stück gebündelt.

2. Die Sorte „Vegeuros" in Kistchen à 50 Stück 5" lang, 28 Loth schwer, zu dem Preise von 4 fl. 50 kr. à 50 Stück ungebündelt, und von 9 fl. 50 kr. á 100 Stück gebündelt.

K. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 18. December 1870.

(3052) **Kundmachung.** (1)

Nro. 19452. Die täglichen Fußbotenposten zwischen Podkamień bei Rohatyn und Rohatyn haben künftighin in nachstehender Weise zu verkehren:

Von Podkamień:
um 3 Uhr Nachmittags.

In Rohatyn:
um 5 Uhr Nachmittags.

Influirt zur Cariolpost von Rohatyn nach Bursztyn.

Von Rohatyn:
um 8 Uhr 30 Min. Früh.

In Podkamień:
um 10 Uhr 30 Min. Früh.

Geht ab nach Ankunft der Cariolpost aus Bursztyn.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

K. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg am 11. December 1870.

Obwieszczenie.

Nr. 19452. Dotychczasowa poczta piesza codzień z Podkamienia (obok Rohatyna) do Rohatyna ma na przyszłość w następującym porządku obiegać:

Z Podkamienia:
codzień o godz. 3ciej po południu.

Do Rohatyna:
codzień o godz. 5tej po południu.

Łączy się z karyolką z Rohatyna do Bursztyna.

Z Rohatyna:
codzień o godz. 8mej min. 30 rano.

Do Podkamienia:
o godz. 10tej min. 30 przed południem.

Odchodzi po przybyciu karyolki z Bursztyna.

Co się niniejszem ogłasza.

C. k. kraj. Dyrekcya poczt.

Lwów, 11. grudnia 1870.

(3043) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 11203. Ces. król. sąd deleg. miejs. Tarnowski podaje do publicznej wiadomości, iż p. Michał Rappaport przeciw Zygmuntowi hr. Załuskiemu na dniu 23. września 1870 do l. 11203 skargę o zapłacenie kwoty 200 złr. w. a. wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin na dzień 20go stycznia 1871 o godzinie 10tej rano wyznaczony został.

Ponieważ pobyt zapozwanego jest w ślad twierdzenia skarżyciela niewiadomy, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego p. adwokata Dr. Nowakowskiego z substytucyą p. Dr. Ringelheima na kuratora, z którym wszczęty spór według ustawy cyw. dla Galicyi, mianowicie według pos. sum. przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Tarnów, 10. października 1870.

(3057) **Ogłoszenie.** (1)

Nr. 4093. Ces. król. sąd powiatowy wiadomo czyni, iż uchwałą c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie z dnia 30go września 1870 l. 3709 Walenty Biszta z Lecki za marnotrawcę uznanym został, i że temuż kuratora w osobie Antoniego Sięczki ustanowiono.

Tyczyn, dnia 10. grudnia 1870.

(3055) **Edykt.** (1)

Nro. 3918. C. k. Sąd powiatowy w Liszkach ogłasza niniejszem, iż w skutek odezwy c. k. Sądu kraj. w Krakowie z 24. października 1870 r. l. 18437 celem zaspokojenia należytości wekslowej Izraela Gleitzmanna w kwocie 1200 złr. w. zpn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż ruchomości pani Henryki hr. Kuczkowskiej własnych, jako to: mebli, obrazów, książek w dwóch terminach dnia 10. i 24. stycznia 1871 każdą razą o godz. 10. rano w Woli Justowskiej. O czem się chęć kupna mających zawiadamia z tem, iż ruchomości te w drugim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej sprzedawane będą.

C. k. Sąd powiatowy.

Liszki, 13. grudnia 1870.

(3059) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 14051. Celem nadania stypendyum z fundacyi szlachty b. obwodu Rzeszowskiego o rocznych 105 złr. w. a. ogłasza się niniejszem konkurs.

Stypendyum powyższe przeznaczone jest dla młodzieńca ubogiego, pochodzącego ze szlachty byłego obwodu Rzeszowskiego, który ukończywszy przynajmniej szkoły początkowe z postępem dobrym, uczęszcza jako uczeń publiczny do gimnazyum, lub też na jeden z wydziałów uniwersyteckich.

Kompetenci winni wnieść podania swoje na ręce przełożonej Dyrekcyi szkolnej do Wydziału krajowego, a to najdalej do 10go lutego 1871, i załączyć metrykę chrztu, dowody szlacheckiego pochodzenia, świadectwo ubóstwa i ostatnie świadectwo szkolne.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem.

We Lwowie dnia 15. grudnia 1870.

(3054) **Edykt.** (1)

Nro. 2991. C. k. Sąd powiatowy w Krośnie zawiadamia niniejszym Józefa Szelca i Walentego Bochniewicza, z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców po Ksawerym Szelcu, że na prośbę Szymona i Katarzyny małżonków Jamrogów względem zaintabulowania lub zaprenotowania ich za właścicieli gospodarstwa pod nr. 75 w Krościnku niżnem położonego, zapadła uchwała tabularna pod dniem 5. sierpnia 1870 do l. 2991 i takowa ustanowionemu dla nich kuratorowi Jędrzejowi Stachyrakowi wręczoną została.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Krosno, 5. sierpnia 1870.

(3056) **Edykt.** (1)

Nro 2086. C. k. sąd powiatowy w Monasterzyskach wzywa niniejszem Wawrzyńca Znamirowskiego z Słobudki dolnej podoficera 58. c. k. pułku piechoty arcyksięcia Ludwika Salwator pod Trautenau w bitwie z królewsko-pruskiemi wojskami w dniu 27. czerwca 1866 dwoma lub trzema kulami w piers ugodzonego, i od tego czasu za straconego, jako też każdego ktoby o jego życiu miał jakową wiadomość, aby o tem przed terminem do rozprawy tej sprawy na dzień 29. kwietnia 1871 wyznaczonym, a najdalej na terminie lub sądowi tutejszemu lub ustanowionemu w tym celu dla niego kuratorowi w osobie Wgo Stanisława Matkowskiego właściciela dóbr Jezierzań tem pewniej doniósł, ile że inaczej Wawrzyniec Znamirowski za nieżywego uznanym zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Monasterzyska dnia 6. grudnia 1870.

(3023) **Edykt.** (1)

Nro. 21210. C. k. Sąd deleg. miejski dla spraw cywilnych w skutek ponownego podania Fabiana Barber o orzeczenie amortyzacyi książeczki krakowskiej kasy oszczędności nr. 3336 opiewającej wkładki włącznej w kwocie 540 złr. 91 c. w. a. na imię i nazwisko Fabiana Barbera wystawionej wprowadzone tą sądową uchwałą z d. 23. marca 1870 do l. 2702 postępowanie amortyzacyjne jako za ukończone zamyka i co dopiero wymienioną książeczkę krakowskiej kasy oszczędności za umorzoną uznaje.

Kraków, 23. listopada 1870.

(3048) **Edykt.** (1)

Nro 56771. Ces. król. sąd krajowy lwowski zawiadamia edyktem niniejszym niewiadomych z miejsca pobytu Schulima Hillera i Chaima Rinsbruner, że w skutek prośby wniesionej na dniu 5. listopada 1870 do l. 56771 uchwałą z dnia dzisiejszego polecono tabuli miejskiej wykreślić ze stanu biernego realności we Lwowie pod l. 145²/₄ położonej uwidocznione tamże uchwały odmowne, i że odnośna uchwała doręczoną została adwokatowi tutejszemu Drowi Manschowi, jako kuratorowi dla nieobecnych ustanowionemu.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, 10. grudnia 1870.

(3029) **Ogłoszenie konkursu.** (1)

Nro 2728. Celem obsadzenia posady zastępcy nadprokuratora z rangą i charakterem sekretarza sądu krajowego wyższego i roczną płacą 1200 złr. w. a. rozpisuje się konkurs do 7. stycznia 1871.

Ubiegający się o posadę tą wnieść mają podania swe do c. k. nadprokuratoryi państwa wystósowane w drodze przepisanej.

Lwów, dnia 16. grudnia 1870.

C. k. naprokuratorya państwa.

(3041) **Edikt.** (1)

Nro. 13449. Vom k. k. Kreisgerichte als Handels- und Wechselgerichte in Tarnopol wird dem, dem Aufenthaltsorte nach unbekannten Peter Traczewski hiermit bekannt gemacht, daß wider ihn Josef Günzberg aus Tarnopol unterm 14. December 1870 eine Zahlungsauflage über 1000 fl. öst. W. erwirkt hat, und daß ihm unter Einem der Tarnopoler Advocat Hr. Dr. Blumenfeld mit Substituirung des Hr. Advocaten Dr. Sternklar auf seine Gefahr und Kosten zum Curator bestellt wurde.

Tarnopol, am 14. December 1870.

(3037) **Kundmachung** (2)

Nr. 2645-Pr. Nach dem Gesetze vom 28. November 1870 R. G. Bl. Nr. 138 sind die bestehenden directen und indirecten Steuern und Abgaben sammt Zuschlägen nach Maßgabe der gegenwärtig bestehenden Besteuernngs-Gesetze und zwar die Zuschläge zu den directen Steuern in der durch das Finanzgesetz vom 12. April 1870 R. G. Bl. Nr. 52 bestimmten Höhe unter Berücksichtigung der im dritten Absatze des Artikels 4 des bezogenen Gesetzes aufgenommenen Bestimmung, wornach die der Erwerbsteuer und Einkommensteuer I. Classe unterliegenden Steuerpflichtigen, dann die der Einkommensteuer II. Classe unterworfenen Steuerträger in jedem Falle, wenn die Gesammtschuldigkeit an der Erwerb- und Einkommensteuer I. Classe, beziehungsweise an der Einkommensteuer II. Classe für das ganze Jahr 1871 in Ordinarium den Betrag von 30 fl. öst. W. nicht übersteigt im Ganzen als außerordentlichen Staatszuschlag nur $^7/_{10}$ des Ordinariums zu entrichten haben werden, in der Zeit vom 1. Jänner bis Ende Februar 1871 fort zu erheben.

In Gemäßheit des die Ausführung dieses Gesetzes bezweckenden h. Ministerial-Erlaßes vom 11. December 1870 Z. 38529 werden die directen Steuern sammt Zuschlägen insoferne sie in der Zeit vom 1. Jänner bis Ende Februar 1871 fällig werden, vollständig eingehoben.

Demnach sind an der Erwerbsteuer die hievon im Jänner fällige halbjährige Rate an der Grund-, Haus-Classensteuer und Hauszinssteuer die auf die Monate Jänner und Februar 1871 entfallenden Ratenbeträge ganz einzuheben, wogegen die an diesen Steuern und an der Einkommensteuer für die nach Ablauf der vorgenannten zwei Monate folgende Zeit entfallenden Raten vorläufig nicht eingefordert werden dürfen.

Was jedoch die Einkommensteuer anbelangt, so ist dieselbe sammt Zuschlägen in dem obigen Ausmasse für das ganze Jahr 1871 zu bemessen und bei den Steuerämtern vorzuschreiben.

Diese für die obbesagten Zeitabschnitte entfallende Schuldigkeit wird übrigens den Gemeinden und Steuerpflichtigen in der Steuerverschreibungstabelle Zahlungsaufträgen, Repartitionsextracten und Steuerbücheln bekannt gegeben werden.

In Absicht auf die Verfassung und Ueberreichung der Bekenntnisse über das Einkommen und der Anzeigen über die stehenden Bezüge, dann auf die Bemessung und Entrichtung der Einkommensteuer für das Jahr 1871 werden nachstehende Verordnungen zur allgemeinen Kenntniß gebracht.

1. Die Bekenntnisse und Anzeigen behufs der Bemessung der Einkommensteuer für das Jahr 1871 sind in der bisherigen mit der Vollzugevorschrift vom 11. Jänner 1850 vorgezeichneten Form bis 20. Jänner 1871 zu überreichen.

2. Den Bekenntnissen des Einkommens der I. Classe, so wie des in nicht stehenden Bezügen bestestenhenden Einkommens der II. Classe haben die Einnahmen und Ausgaben der Jahre 1868, 1869 und 1870 zur Ermittlung des für das Jahr 1871 steuerbaren Durchschnittserträgnisses zu Grunde zu legen.

3. Die Anordnungen der §§. 21 und 22 des Allerhöchsten Patentes vom 29. October 1849 finden auf die von stehenden Bezügen der II. Classe in dem Jahre 1871 fälligen Beträge Anwendung.

4. Die Zinsen und Renten der III. Classe, welche der Einbekennung von Seite der Bezugsberechtigten unterliegen, sind nach dem Stande des Vermögens und Einkommens vom 31. December 1870 einzubekennen.

5. Die Besitzer von Gebäuden, welche rücksichtlich derselben im ganzen oder theilweise die zeitliche Befreiung von der Hauszinssteuer genießen, ist an der Einkommensteuer für die Zeit vom 1. Jänner bis Ende December 1871 fünf Percent von ihrem aus diesen steuerfreien Objecten erzielten reinen Jahres-Einkommen, d. i. von jenem Betrage vorzuschreiben, welcher von dem ganzjährigen Zinsbruttoertrage nach Abzug der auf Erhaltung der Gebäude gesetzlich zugestandenen Percente, und be ganz steuerfreien Gebäuden auch der erweislich im Jahre 1871 fälligen Zinsen von der auf dem steuerfreien Objecte versicherten Capitalien erübrigt.

Von der nach Punct 5 dieser Verordnung für das Jahr 1871 zu bemessenden Einkommensteuer sind keine Staatszuschläge zu bemessen und einzuheben.

Auch hat bis auf weitere Weisung die Bemessung und Einhebung anderer Zuschläge zu dieser im Puncte 5 erwähnten Einkommensteuer nicht stattzufinden.

6. Das den Gewerbsunternehmern gesetzlich eingeräumte Recht die Einkommensteuer, welche auf die bei ihnen angelegten Capitalien entfällt von den Zinsen dieser Capitalien in Abzug zu bringen, hat auch auf den erhöheten Zuschlag zur Einkommensteuer für das Jahr 1871 zu gelten.

Sollten diese Bestimmungen in Folge höherer Anordnung etwa später eine Aenderung zu erleiden, so wird letztere nachträglich bekannt gegeben werden.

Lemberg, am 16. December 1870.

Obwieszczenie.

Nr. 2645-Pr. Według ustawy z dnia 28. listopada 1870 r. ogłoszonej w Dzienniku ustaw państwa Nr. 138 mają być pobierane istniejące podatki bezpośrednie i opłaty pośrednie wraz z dodatkami w czasie od 1go stycznia do końca lutego 1871 r. podług istniejących obecnie ustaw o podatkach, a mianowicie: dodatki do podatków bezpośrednich w wysokości ustanowionej w ustawie z dnia 12. kwietnia 1870 r., ogłoszonej w Dzienniku ustaw państwa Nr. 52 z uwzględnieniem w ustępie trzecim artykułu IV tejże ustawy zawartego postanowienia, na mocy którego obowiązani do podatku zarobkowego i dochodowego I. klasy, tudzież podlegający opłacie podatku dochodowego II. klasy, w każdym razie, jeżeli całkowita od nich przypadająca należytość podatkowa z tytułu podatku zarobkowego i dochodowego I. klasy. a względnie podatku dochodowego II. klasy za cały rok 1871 w ordynaryum nie przewyższa kwoty 30 złr., uiszczać mają jako dodatek państwowy tylko $^7/_{10}$ podatku zwyczajnego. Stosownie do wydanego celem wykonania ustawy z dnia 28. listopada 1870 r. rozporządzenia wysokiego ministerstwa skarbu z dnia 11. grudnia r. b. do l. 38529 pobierane będą aż do dalszego rozporządzenia podatki bezpośrednie z dodatkami całkowicie w kwotach zapadających w powyż wyrażonym okresie czasu od 1. stycznia do końca lutego 1871 r., a zatem podatek zarobkowy w kwocie półrocznej przypadającej w styczniu, podatek zaś gruntowy, domowo-klasowy i domowo-czynszowy całkowicie tylko w kwotach przypadających na miesiące styczeń i luty 1871 r.

Wymiar podatku dochodowego jednak i przypisanie podatku tego z dodatkami uskutecznić należy za cały rok 1871.

Należytość przypadająca na mocy rozporządzenia obecnego oznajmioną będzie gminom i podatkującym w tabelach podatkowych, nakazach płatniczych, ekstraktach repartycyjnych i książeczkach podatkowych.

Co do sporządzania i przedkładania fasyi dochodów i wykazywania stałych płac, jako też względem wymiaru i uiszczenia należytości podatku dochodowego za rok 1871 podają się do powszechnej wiadomości następujące rozporządzenia:

1. Fasye i wykazy celem wymiaru podatku dochodowego na rok 1871 mają być sporządzane w formie dotychczas przepisanej instrukcyą z dnia 11go stycznia 1850, i winne być wniesione do dnia 20go stycznia 1871 r.

2. Przy fasyonowaniu dochodu I. klasy, tudzież dochodu II. klasy, nie pochodzącego ze stałych płac, mają służyć dochody i wydatki lat 1868, 1869 i 1870 za podstawę do oznaczenia przeciętnego czystego dochodu, podlegającego upodatkowaniu na rok 1871.

3. Rozporządzenia §§. 21. i 22. najwyższego patentu z dnia 29. października 1849 będą zastosowane do kwot pochodzących ze stałych płac II. klasy przypadających w roku 1871.

4. Odsetki i dochody III. klasy, podlegające fasyonowaniu ze strony uprawnionych do pobierania tychże mają być fasyonowane według stanu majątku i dochodu z dnia 31. grudnia 1870.

5. Właścicielom budynków uwolnionym czasowo, całkowicie lub częściowo od podatku domowo-czynszowego wymierzyć należy pięć od sta jako podatek dochodowy za czas od 1go stycznia do końca grudnia 1871 od czystego dochodu rocznego, pochodzącego z tychże budynków wolnych od podatku, t. j. od kwoty pozostającej z całorocznego czynszu (brutto) po potrąceniu prawnie dozwolonych procentów na utrzymanie budynków, a oprócz tego przy budynkach całkowicie od podatku wolnych, od podatku, po potrąceniu także w roku 1871 przypadających i należycie udowodnionych procentów na budynku od podatku wolnym, ubezpieczonych.

Od podatku dochodowego na rok 1871 wymierzyć się mającego według punktu 5. niniejszego rozporządzenia nie mają być wymierzane i pobierane dodatki państwowe.

Również wymiar i pobór innych dodatków do podatku dochodowego w punkcie 5. wymienionego nie ma na razie miejsca.

6. Przysłużające przedsiębiorcom przemysłowym prawo do potrącania podatku dochodowego, przypadającego od kapitałów u nich ulokowanych od procentów od tychże kapitałów, odnosi się także do podwyższonego dodatku do podatku dochodowego na rok 1871.

Gdyby niniejsze postanowienia w skutek wyższych poleceń wypadało później zmienić, natenczas zmianę tę dodatkowo poda się do wiadomości.

We Lwowie dnia 16. grudnia 1870.

(3049) **Konkurs.** (2)

L. 9486-R. S. K. Rozporządzeniem z dnia 1go b. m. l. 570 upoważnił Jego Ekscelencya pan minister wyznań i oświecenia Radę szkolną krajową do bezzwłocznego zaprowadzenia i urządzenia nadzorów szkół ludowych, a mianowicie Rad szkolnych tak miejscowych jak okręgowych.

Według §. 21. powołanego wys. rozporządzenia, które się równocześnie ogłasza w dzienniku ustaw krajowych dzieli się kraj cały na 20 okręgów szkolnych, mianowicie: Krakowski, Wadowicki Bocheński, Nowo Sądecki, Jasielski, Tarnowski, Rzeszowski, Sanocki, Jarosławski, Przemyski, Samborski, Stryjski, Lwowski, Brzeżański, Żółkiewski, Złoczowski, Tarnopolski, Stanisławowski, Czortkowski i Kołomyjski. Prócz tego mogą miasta Kraków i Lwów rządzące się własnym statutem, tworzyć osobne okręgi szkolne z osobnemi okręgowemi Radami szkolnemi.

Wymienione miasta mają być siedzibami Rad szkolnych okręgowych.

Według §. 31. rozporządzenia tego ma być dla każdego okręgu szkolnego mianowany tymczasowo okręgowy inspektor szkół z siedzibą w miejscu okręgowej Rady szkolnej. O posady takich inspektorów, których zamianuje p. minister wyznań i oświecenia na przedstawienie Rady szkolnej krajowej ubiegać się mogą głównie osoby zawodu nauczycielskiego, nie wyłącza się jednak kandydatów innych także zawodów.

Inspektorowie okręgowi, zamianowani ze stanu nauczycielskiego, lub z pośród urzędników publicznych. pobierać będą w dodatku do swej dotychczasowej płacy wynagrodzenie z funduszu publicznego w rocznej kwocie 400 zł. jako ryczałt dyet, tudzież kwotę ryczałtową na opędzenie kosztów podróży wyznaczoną według ilości szkół i rozległości okręgu szkolnego. Lata służby, spędzone na tym urzędzie, będą się im wliczać do lat stałej służby publicznej. Inspektorowie zaś, zamianowani z pośród osób prywatnych, pobierać będą prócz powyższych ryczałtowych kwot, stosowne wynagrodzenie za ubytek ze zwykłych swych dochodów. — Kandydaci ubiegający się o te posady, mają załączyć do swch podań: 1. metrykę urodzenia. 2. Zaświadczenia szkolne. 3. Dowody uzdolnienia do zawodu nauczycielskiego. 4. Dowody odbytej praktyki nauczycielskiej i dotychczasowego swego zatrudnienia z wykazaniem swych dochodów rocznych. 5. Dowody dokładnej znajomości języka polskiego i niemieckiego; kandydaci ubiegający się o te posady we wschodnich okręgach szkolnych wykazać się mają prócz tego znajomością języka ruskiego.

Podania, opatrzone temi dokumentami, należy wnieść na ręce bezpośredniego swego przełożonego do Rady szkolnej krajowej najdalej do 15. stycznia 1871 r.

Osoby prywatne winny wnieść podania swe przez dotyczącego c. k. starostę powiatowego.

Z Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie 10. grudnia 1870.

(3047) **Edykt.** (2)

L. 54812. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Anna z Kotłowskich hr. Castiglione wniosła przeciw Zygmuntowi Kotkowskiemu i Ignacyi z Andruszewskich Kotkowskiej dnia 25. października 1870 do l. 54812 pozew o ekstabulacyę z dóbr Czerlany z przyl. sumy 30000 zł. w. a. z przyn. dom. 437. p. 394. n. 88. na rzecz Ignacyi Kotkowskiej ciążącej, o pomoc sądową prosił w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 9go stycznia 1871 godzinę 10tą rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu pierwpozwanego Zygmunta Kotkowskiego jest nieznane, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania tegoż i na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego p. adwokata Dr. Smiałowskiego z zastępstwem przez p. adwokata Dra. Hilbrichta kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej, przeprowadzoną będzie.

Niniejszem więc edyktem wzywa się zapozwanego, aby w należytym czasie osobiście stanął, lub potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, słowem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające ze zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 29. października 1870.

(3024) **Edykt.** (2)

Nro 4050. C. k. sąd powiatowy miejsk. deleg. w Złoczowie podaje do wiadomości, że dnia 2. kwietnia 1867 zmarł w Wiecyniu Stanisław Olejnik przezwany Wolaniuk bezdzietny nie pozostawiwszy żadnego ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ pobyt brata jego Józefa Olejnika sądowi jest niewiadomy, tegoż sąd wzywa aby w ciągu jednego roku, licząc od daty niniejszego ogłoszenia zgłosił się do sądu i złożył o spadek oświadczenie. W przeciwnym razie spadek będzie pertraktowany ze spadkobiercami zgłaszającymi się i z kuratorem dla zachowania praw Józefa Olejnika tymczasowie ustanowionym.

Z c. k. sądu powiatowego miejsk. deleg.

Złoczów, dnia 21. listopada 1870.

(3045) **Edykt.** (2)

Nro 45091. C. k. sąd krajowy oznajmia p. Michałowi Widitz i P. Mariannie z Borków Niesiołowskiej z życia i miejsca pobytu niewiadomym, a w razie ich śmierci niewiadomym tychże spakobiercom, że im w skutek prośby przez p. Alberta Hoenhauser do l. 45091/70 wniesionej, poleca się by do 14 dni wykazali, iż prenotacya sumy 7530 zp. 26 groszy uchwałą do l. 29336/69 na dobrach Radgoszcz dozwolona, jest usprawiedliwioną lub w toku usprawiedliwienia się znajduje, gdyż w razie przeciwnym wykreślona zostanie. Postanawia się oraz rzeczonym osobom kuratora w osobie p. adw. Dra Skwarczyńskiego z substytucyą p. adw. Dra Malego do któryzh się zgłosić, lub sądowi innego zastępcę oznajmić mają.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 24. września 1870.

(3031) **Edykt.**

Nr. 57787. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że pod dniem 10. listopada 1870 zaciągniętą została do rejestru handlowego firm spółkowych zgłoszona firma handlowa Lamm et Kohn dla przedsiębiorstwa interesów komisyjnych i ajencyjnych we Lwowie z tem, że spółka rzeczona jest jawną, i że obaj spólnicy Chaim Lamm i Zabel Joel Kohn prawo mają kreślenia firmy i zastępywania spółkę.

Lwów, dnia 23. listopada 1870.

(3015) **Edykt.** (2)

L. 52440. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że p. Edward Kopecki przeciw Izabeli hr. Humnickiej, Józefie Piećciorowskiej, Zofii Nowosieleckiej, Ludwice Nowosieleckiej, Faustynowi Nowosieleckiemu, Franciszkowi Zaleskiemu, Ludwikowi Zischre, Wiktoryi Rottmann, Petroneli Sumlikowskiej i Karolowi Rebrecha i innym wniósł dnia 10. października 1870 do liczb. 52440 pozew o wykreślenie ze stanu biernego dóbr Rokitna pretensyi 140000 fp. czyli 144000 frp. a względnie 4000 sągów twardego drzewa jak Dom. 93. p. 2. n. 14., 20., 23., 26. 45. on. z wszelkiemi ciężarami, nadciężarami, uchwałami i innemi odnośnemi pozycyami i o pomoc sądową prosił, w skutek czego dzień sądowy do ustnej rozprawy na 9. stycznia 1871 godzinę 10tą rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu wyżnadmienionych pozwanych nie jest wiadome, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępywania tychże na ich niebezpieczeństwo tutejszego adwokata pana Dra. Wolskiego z zastępstwem przez pana adwokata Dra. Malinowskiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli lub potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 22. października 1870.

(3036) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 2416. Ces. król. sąd powiatowy w Zassowie podaje do publicznej wiadomości, iż uchwałą c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 4. sierpnia 1870 L. 11186 opieka nad głuchoniemą Teresą Gardulską z Radomyśla aż do końca roku 1871 przedłużoną została.

Zassów, 30. listopada 1870.

(3025) **Edykt.** (1)

Nro. 7063. C. k. sąd powiatowy w Kałuszu podając do powszechnej wiadomości, że Marya Hołowczak z Nowicy w swej prośbie 19. października 1870 do l. 7063 o uznanie jej męża Wasyla Hołowczak za zmarłego w celu przeprowadzenia pertraktacyi spadku po tymże wniesionej podała, jakoby mąż jej Wasyl Hołowczak wyszedłszy na wiosnę r. 1866 do Besarabii rosyjskiej we włości Bezelówka czyli Besełów, gubernii chersowskiej u tamecznego dziedzica hrabiego Seebacha w służbę wstąpił i tamże w sierpniu 1866 w dzień ruskiego święta Uspenyje Preświatoi Bohorodycy zmarł, wzywa wszystkich tych, którzyby o życiu lub o okolicznościach śmierci Wasyla Hołowczaka z Nowicz wiadom ść mieli a żeby o tem sądowi lub też ustanowionemu kuratorowi Fedorowi Hołowczak z Nowicy do sześciu miesięcy od dnia niniejszego ogłoszenia donieśli.

Kałusz dnia 30. listopada 1870.

(3042) **Edykt.** (2)

Nro 5403. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie podaje edyktem tym do wiadomości publicznej, że celem wydobycia przez Herscha Heumana nakazem zapłaty z dnia 17. maja 1866 l. 3167 przeciw dłużniczce wekslowej p. Natalii Zucker a ustępstwem z daty Kraków 15. marca 1870 na p. Perlę Gleitzmann przesłanej sumy wekslowej 442 złr. 50 kr. w. a. z odsetkami 6% od dnia 2. listopada 1864 bieżącemi i kosztami sądowemi w ilościach 11 złr. 32 kr., 7 złr. 52 kr. i 12 złr. 87 kr. przyznanemi, tudzież kosztami niniejszem w kwocie 33 złr. 61 kr. w. a. się przyznającemi przymusowa publiczna sprzedarz połowy realności pod Nr. 84 w Rzeszowie położonej a dłużniczki p. Natalii Zucker a względnie jej spadkobierców pp. Karoliny Sachs, Amalii Czaczkes i Cecylii Winterowej ut Dom. 4 pag. 192 n. 14 haer. i Dom. 4 pag. 193 n. 16 haer. na 3 terminach t. j. 26. stycznia 1871, 16. lutego 1871 i 30. marca 1871 każdą razą o godzinie 9. przed południem w sądzie tutejszym przedsięwziętą będzie.

Akt oszacowania, ekstrakt hypoteczny i warunki licytacyi w tutejszo sądowej registraturze przeglądnięte być mogą.

Rzeszów, dnia 10. listopada 1870.

(3035) **Edykt.** (2)

Nro. 5166. Ze strony c. k. Sądu powiatowego miej. deleg. w Złoczowie uwiadamia się, że na dniu 8. grudnia 1869 w Lackim zmarł Jan Saja bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia. Ponieważ tutejszemu sądowi miejsce pobytu spadkobierczyni Anny Saja nie jest wiadome, przeto wzywa się ją, by w przeciągu jednego roku, od daty niniejszego edyktu, do tutejszego sądu się zgłosiła i swą deklaracyę do spadku wniosła, gdyż w razie przeciwnym pertraktacya spadkowa z temi spadkobiercami którzy się zgłosili, jakoteż z ustanowionym kuratorem adw. dr. Heynem przeprowadzoną zostanie.

Z c.k. sądu powiatowego miejs. deleg.

Złoczów, 4. listopada 1870.

(3046) **Edykt.** (2)

Nro. 45.093. C. k. sąd krajowy postanawia dla p. Ignacego Pierzchały z życia i miejsca pobytu nieznanego a wrazie śmierci tegoż również nieznanych spadkobierców z powodu wniesionej pod dniem 28. sierpnia 1870 l. 45.093 prośby p. Alberta Hoenheiser o polecenie wykazania usprawiedliwienia prenotacyi prawa Ignacego Pierzchały odebrania napowrót własności sprzedanych Albertowi Hoenheiser części dóbr Radgoszcz w razie gdyby resztująca cena kupna 18.000 złr. M. kon. w dniu 24. czerwca 1843 nie została zapłaconą, w stanie czynnym części dóbr Radgoszcz wielki, kuratora w osobie pana adw. Edwarda Hofmana z substytucyą p. adw. Malego, któremu rzeczone osoby potrzebną informacyę udzielić lub innego zastępcę wymienić mają.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów 24. września 1870.

(3034) **Edykt.** (2)

Nro. 1170. C.k. miejsko deleg. Sąd powiatowy w Przemyślu podaje do wiadomości, że ze spadku po Stanisławie Hanczakowskim, jeszcze w r. 1800 przyznanym na rzecz masy tegoż a właściwie dla Michała Lankowskiego w tutejszo-sądowym depozycie obligacye długu państwa nr. 205.409 i 205.410 po 50 złr., książeczka kasy oszczędności nr. 27.641 na 16 złr. 22 c. m. k. czyli 16 złr. 36 c. w. a. i gotówka 1 złr. 17 c. w. a. jakotęż gotówka za kupony uzyskana 34 złr. 43 c. w. a. a w kasie sierocińskiej gotówka 38 złr. 2 c. w przechowaniu zostają.

Gdy Michał Łaakowski a względnie spadkobiercy tegoż z życia i miejsca pobytu nie są wiadomi, postanowionym został dla nich kurator w osobie c. k. notaryusza p. Frankowskiego w Przemyślu.

Wzywa się zatem Michała Łankowskiego a względnie tegoż spadkobierców, aby miejsce pobytu swego sądowi, lub ustanowionemu kuratorowi donieśli, swoje prawo do podjęcia powyższego depozytu wykazali i takowy podnieśli, albowiem w przeciwnym razie wspomniony depozyt jako niemający pretendentów uważanym będzie.

Przemyśl, 28. listopada 1870.

(3020) **Edict.** (2)

Nro. 12982. Vom k. k. Kreisgerichte als Handels- und Wechselgerichte in Tarnopol wird hiemit bekannt gemacht, daß ein vom Feiwel Freund aus Jagielnica an eigene Ordre ausgestellten, von Fr. Josefa Torosiewicz acceptirten, zwei Monate a dato zahlbaren Wechsel dtto. Hołoszczyńce den 23. Juni 1870 über 200 Gulden öst. W. in Verlust gerathen ist.

Jeder Besitzer dieses Wechsels wird daher aufgefordert, denselben binnen 45 Tagen vom Tage dieser Kundmachung um so gewisser hiergerichts zu erlegen, als sonst derselbe unwirksam und nicht verbündlich sein wird.

Tarnopol, den 7. December 1870.

(3019) **Edykt.** (2)

Nr. 23414. Ces. król. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia p. Leopolda Buryana z pobytu niewiadomego, że dnia 30. listopada 1870 do l. 23414 Teresa Buryanowa wytoczyła przeciw niemu pozew o separacyę co do stołu i łoża. Sąd ustanawia tymczasowo dla pozwanego kuratora w osobie p. adwokata Dr. Jakubowskiego z substytucyą p. adwokata Dr. Markiewicza na jego koszt i niebezpieczeństwo, oraz wzywa go, aby kuratorowi dowody swoje komunikował, lub wskazał sądowi innego pełnomocnika.

Kraków, dnia 6. grudnia 1870.

(3044) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 698. Pan Dr. Henryk Berliner wpisany został do listy adwokatów z siedzibą we Lwowie.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Lwów dnia 17. grudnia 1870.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.